

149. Jeg gik i Kirsbærgangen ned.

(Den lille Hornblæser.)

E. Horneman.

Vivace.

1. Jeg gik i Kirs-bær - gan - gen ned i - mor - ges med Niels
Ge - ther; der stod en me - get for - nem Mand, det var en Stabs-trom -
pe - ter. *f*

2. Han lærer Drengene der paa Horn
Og Drengene var' lange;
Men det gik ikke rigtig flot,
For de var ham for mange.

3. Det saa jeg paa. Nu ved I nok,
Jeg trommer, og jeg blæser
— Det har I selv jo tidnok sagt —
Langt bedre, end jeg læser;

4. Saa hjalp jeg ham og lærte Een:
„Tilvenstre formeer Kjæde!“
En „Avanceer!“ En „Retireer!“
Og hvad de Ting nu hedde.

5. Jo, I kan tro, det var Commers,
Og det gik flinkt fra Haanden;
Selv Stabstrompet'ren lo saa smaat,
Og jeg var glad i Aanden.

6. Men da vi saa gik hjem, sa'e han:
„Hør, hvis Du vil Din Lykke,
Saa følg til Slesvig med og blæs
Der Tyskerne et Stykke;

7. „Saa giver Kongen Dig Din Kost,
Tolv Skilling til i Penge,
En Snor paa Armen faar Du med,
Saa kan Du aldrig trænge!

8. „Vil Du, saa ses imorgen vi
Igjen paa Institutet!“
Ja nok, sa'e jeg, det var jo Spænd!
Og saa var Handlen sluttet! —

H. P. Holst.